בשלמא לאביי דמוקים לה כרבי ומודי רבי דמקרות הגבר עד צפרא לא פסלה לינה הא מני רבי היא, אלא לרבא דמוקים לה כרבי אלעזר ברבי שמעון אבל לרבי מקרות הגבר עד צפרא פסלה לינה הא מני אי רבי [א] פסלה לינה אי רבי אלעזר בר"ש הא אמר אפי' מיכן ועד עשרה ימים אינו צריך לקדש? לעולם כרבי אלעזר ברבי שמעון והכא במאי עסקינן בכהני חדתי: איבעיא להו יציאה מהו שתועיל בקידוש ידים ורגלים (א) אם תימצי לומר לינה לא פסלה דלא פריש אבל יציאה דפריש אסוחי מסח דעתיה או דלמא (ב) כיון דבידו לחזור לא מסח? ת"ש קידש ידיו ורגליו ונטמאו מטבילן ואין צריך לקדש, יצאו הרי הן בקדושתן יצאו ידיו לא קמיבעיא לן, כי קמיבעיא לן יצא כל גופו מאי? ת"ש *שלא רחוץ ידים ורגלים *מקדש בכלי שרת בפנים, (א) קידש בכלי שרת בחוץ או (ב) בכלי חול בפנים *או (ג) שטבל במי מערה ועבד, עבודתו פסולה טעמא (א) דקידש בכלי שרת בחוץ הא קידש בפנים ויצא עבודתו כשירה, דלמא קידש בכלי שרת בחוץ היכי דמי כגון דאפיק ידיו לבר וקידש (הא קידש בפנים ויצא דאפיק ידיה לבר ג] כשירה) אבל יצא כל גופו תיבעי לך, א"ל רב זביד לרב פפא ת"ש יצא חוץ ג] למחיצת חומת העזרה אם לשהות טעון טבילה, אם לפי שעה טעון קידוש ידים ורגלים א"ל הכא במאי עסקינן כגון שיצא להסך רגליו ולהטיל ד] מים קא בהדיא קתני לה *כל המסך רגליו טעון טבילה וכל המטיל מים טעון קידוש ידים ורגלים תנא והדר מפרש *ת"ש פרה: רבי חייא בר יוסף אמר מקדש בכלי שרת בפנים ויוצא ורבי יוחנן אמר אפי' בחוץ ואפי' בכלי חול ואפי' במקידה של חרס אמר רב פפא שאני פרה הואיל וכל מעשיה בחוץ לא פסלה בה יציאה אי הכי למה לי דמקדש? כעין עבודה *פנים. איבעיא להו טומאה מהו שתועיל לקידוש ידים ורגלים אם תימצי לומר יציאה לא פסלה דגברא חזי אבל הכא דגברא לא חזי אסוחי מסח דעתיה או דלמא כיון דהדר חזי ה] [דק ליה] ולא מסח דעתיה ת"ש קידש ידיו ורגליו ונטמאו מטבילן ואין צריך לקדש נטמאו ידיו לא מיבעיא לן [כי ו] מיבעיא לן] נטמא כל גופו, כל גופו תיפוק לי כיון דבעי למעבד הערב שמש אסוחי מסח דעתיה? כגון דאיטמי סמוך לשקיעת החמה, ת"ש פרה: רבי חייא (א) ברבי יוסף אמר מקדש בכלי שרת בפנים ויוצא (ב) ורבי יוחנן אמר אפילו בחוץ ואפילו בכלי חול ואפילו במקידה של חרס

בשלמא לאביי דמוקי לה · להא דר' יוחנן כרבי ומודה רבי דמקרות הגבר ועד לצפרא לא פסלה לינה בקידוש הא מני (א) (נמי) דקתני דקידוש זה לא יפסל בעמוד השחר אבל קידוש הלילה יפסל רבי היא: **אלא לרבא כו' הא מני** · שמצריכן קידוש על קידוש ומתיר קידוש השני בקרות הגבר: **אי רבי הא אמר פסלה לינה** · אף בזה שבקרות הגבר: **ואי ר' אלעזר** · אף הראשון לא יפסל ושני זה למה: **בכהני חדתי** · שלא שימשו בלילה ולא היו רחוצי ידים ורגלים: **יציאה** · חוץ לעזרה מהו שתועיל כדרך שפוסל בכל הקדשים שקדשו בכלי שרת שאם יצאו נפסלין ביוצא: **דלא פריש** · (ב) לא נבדל ז] מעבודה: **ונטמאו** · הידים בדבר שאין טומאתו מן התורה שיטמא גופו אלא בפיגול או בנותר ששנינו בפסחי' (דף קכ:) שמטמאים את הידים: **מטבילין** · את הידים ח] לבדן: **יצאו ידיו** · שהוציאן לחוץ: **מקדש בכלי שרת** · או כיור או כלי שרת אחר דמרבינן לקמן במשנתין כל כלי שרת לקידוש: **בפנים** · שהרי ט] הוקבעו לו מקום בעזרה דכתיב "ונתת את הכיור וגו'" והתם כתיב "ורחצו ממנו": **בכלי חול פסול** · "ורחצו ממנו" כתיב וכי איתרבו שאר כלים לקמן, דומיא דידיה איתרבו: **או שטבל במי מערה** · שאין כשרין לטבילה וה"ה למים חיים אלא שרוב טבילות במים מכונסין י]: **עבודתו פסולה** · ולא אמרי' טבילה דבר חשוב הוא ומהני' ליה במקום קידוש: **הא קידש בפנים ויצא** יא] **כשרין** · דאי ס"ד פסולה השתא קידש בפנים ויצא פסולה קידש בחוץ מיבעיא וכי יש יציאה גדולה מזו: **ומשני דילמא קידש בחוץ** · דאיצטריך ליה לתנא למיתני *דפסולה: **כגון דאפיק ידים לבר** · וגופיה בפנים וקידש דאילו קידש בפנים והוציא ידיו תניא לעיל הרי הן בקדושתן אבל יצא גופו לא תידוק מינה: **אם (ג)** יב] **לשהות טעון** **טבילה** · קס"ד משום היסח הדעת: **הכא במאי עסקינן** · דקתני אם לשהות טעון טבילה: **שיצא לסוך רגליו** · לגלולים ודכוותיה סיפא דקתני אם לפי שעה טעון קידוש שיצא להטיל מים דאמרינן בסדר יומא (דף ל') מטה לשפשף בידו ניצוצות שעל גבי רגליו שלא יראה ככרות שפכה לפיכך צריך לקדש ידיו ורגליו: **בהדיא קתני לה** · בסיפא דההיא: **פרה** · בעבודת פרה אדומה יג] שהיה חוץ לירושלים בהר המשחה: **ויוצא** · אלמא לא פסל יציאה בקידוש ידים ורגלים: יד] **כעין עבודה** · שיטי' הוא: **טומאה** · קס"ד טו] כטמאו ידיו ולא גופו קמיבעיא ליה: **את"ל יציאה לא פסלה** · התם הוא משום דגברא חזי לחזור וליכנס לא מסח דעתיה ולא מיפסל קידוש בהיסח הדעת: **או דלמא כיון דהדר חזי** · על ידי *)הטבילה **)דק ליה מדקדק (ד) טז] בקדושין וזהר מליגע ידיו בדבר טינוף ולא מסח דעתיה:

*) כטבילה הס"ד ואח"כ מ"ה דק ליה כו' נ"ק **) נ"א דקיל

והא

יציאה מהו שתועיל בקידוש ידים ורגלים · פירש בקונטרס כדרך שפוסלת בכל הקדשים שקדשו בכלי שאם יצאו נפסלין ביוצא ולאי אפשר לומר כן אלא כדמפרש טעמא משום דכיון דפריש אסוחי מסח דעתיה *מיניה דמשום קידוש כלי לא מיפסל ביוצא במידי שלא נעשה בו עבודה עדיין כדמוכח בפ"ק דמנחות (דף ט·) ובפ' התודה (שם דף עח) *דאמר בללה חוץ לחומת העזרה רבי יוחנן אמר פסולה ור"ל אמר כשרה אלמא *לרבי יוחנן לא פסיל אלא משום יז] *(וס"ד דמאן דלא פסיל בלינה לא פסיל בה היסח הדעת ומאן דפסיל פסיל בהאי והני כהני הוו להו היסח הדעת שהיו ישנים בבית המוקד · הג"ה) עבודה בחוץ אבל משום יוצא לא יח] [וכן משמע] בפרק התכלת (שם מז·) גבי שתי הלחם דלא קדוש ליפסל ביוצא אלא בשחיטת הזבח אע"ג דכבר נתקדש בכלי דרבי סבירא ליה דתנור מקדש בפרק רבי ישמעאל (שם עב:) ומיהו יש לדחות דבאין עם הזבח שאני דהא נסכים הבאין עם הזבח לא מיפסלי בלינה כי אם בשחיטת הזבח כדאמר זעירי בפרק התודה (שם עט.) ואיט באין בפני עצמן תנן קדשו בכלי נפסלין בלינה ויש עוד ראיה יט] מהא דתנן במעילה פרק ב' (דף ט·) גבי מנחות ושתי הלחם קרמו בתנור הוכשרו ליפסל במחוסר כיפורים ובלינה כ] אבל יוצא לא קתני ואע"ג דגבי עופות חבחים הוה מצי למיתני יוצא אגב כא] *אחרים לא תני אגב שתי הלחם ולחם הפנים ומנחות כב] והא דאמר בפרק כל שעה (פסחים לו·) גבי לישה דמנחות נהי דבזריזין ליתא במקום זריזין איתא אורחא דמילתא נקט שדרך לעשותם במקום זריזין והא דאמר פרק המזבח מקדש (לקמן פח·) כלי שרת אין מקדשין ליקרב אבל מקדשין ליפסל היינו בטבול יום ובמחוסר כיפורים ובלינה אבל לא ביוצא ול"ע *מה שפירש בקונטרס פ' שתי מדות (מנחות פז:) גבי שלחן אבל מקדשין ליפסל בלינה וביוצא ולקמן בסוף המזבח מקדש (דף פח·) פירש בקונט' אבל מקדשין ליפסל ביוצא אם יצא חוץ לקלעים או נגע בו טבול יום והא כג] *דאמר פרק שתי הלחם (מנחות נה:) [א' שתי הלחם וא'] לחם הפנים לישתן ועריכתן בחוץ אלמא מדת יבש לא נתקדשה וכן בסוף כל המנחות באות מצה (שם סג·) דריש ר"ש תנור תנור שתי פעמים שתהא אפייתן בתנור ושיהא הקדשן בתנור ופריך והתנן ר"ש אומר לעולם הוי רגיל לומר שתי הלחם ולחם הפנים כשרות בעזרה וכשירות בבית פאגי לאו משום דלאו נתקדשה הוה מיפסלא ביוצא אלא משום דדבר מכוער להוציא לחוץ לאחר שנתקדשה ואם תאמר וכיון דבקדושת כלי לא מיפסלא ביוצא מנחת כהנים ותביתי כ"ג דלית בהו קמילה אימתי מיפסלי ביוצא ושמא בלותן מועיל קידוש כלי כד] ומהאי טעמא יתכן פי' הקונט' דהכא:

קידש בכלי שרת בחוץ כו' · כה] תימה דמשמע הא הכנים בכלי שרת בפנים וקידש עבודתו כשרה אלמא לא מיפסלא ביציאת המים כו] וי"ל דלא שייך היסח הדעת במים כמו בידים ועוד דאין כלי מקדש ליפסל ביוצא אלא בפנים *)כדמשמע בההיא דסוכה (דף נ·) דפריך וכייתי במקודשת ועוד כדפירשנו כז] דאין כלי מקדש ליפסל ביוצא עד שנעשית מצותו והייט הקידוש כמו מנחה עד שעת קמילה כח] ולכן מיבעיא ליה בקידוש ידים ורגלים טפי מבמים:

כל המטיל מים בעי קידוש ידים ורגלים · תימה דתיפשוט מהכא דאין יציאה מועלת דמשמע כט] הא בחנם לא פסלה יציאה וי"ל דודאי אי נפיק בשעת עבודה לא מיפסל בהכי כיון דאין שוהא אלא מעט:

*) ועיין נ"ק

מי

מו א מיי' פ"ט מהלכות ביאת מקדש הלכה ו:

מז ב מיי' שם הלכה ה:

גי' הג"ק מיהו וס"ד דמאן דלא פסיל בלינה פסיל בהיסח הדעת אבל משום קידוש כלי כו' ליתא שם ובאמת בסוכה נ. ד"ה ולאי לא מייתי אלא הא דפ"ק דמנחות

דבלל בחוץ ולא משום יוצא רש"ק · וגי' הג"ק אלא משום עבודה בחוץ אבל משום יוצאה לא וכפ' התכלת גבי שתי הלחם נמי משמע דלא כו' ושייך לעיל

מח ג ד מיי' שם הל' י:

מט ה מיי' שם הל' יא:

נ ו ז מיי' שם הל' ב:

נא ח מיי' שם הלכה ו:

מבנה
◇ שאלות בדינן קידוש ידים ורגלים

נושא
יציאה מהו שתועיל (לפסול) בקידוש ידים ורגלים
א- הוציא ידו
ב- יצא כל גופו

מבנה
△ (מזקה) הוכחות דאינה מועילה (אינה פוסלת)
▽ מועילה (פוסלת)

נושא
טומאה מהו שתועיל לקידוש ידים ורגלים
מבנה
⌂ "תש" תשובות

אחרינא לא נ"ק

יומא כח. [מנחות ק.]

והס"ד שלפנים שם לא פי' כלום ולפשר שכך היה בגירסת לפני התוספות

נ"ל דדייק פ' שתי הלחם למה ליה כו' נ"ק

תוספתא דמנחות פ"א

נ"ל כיצד וכ"ה בתוספ' שם

[לקמן כב.]

דפסולה כגון כו' מר"ל נ"ק

כ"א בעינן

שיטה מקובצת

א] רבי הא אמר פסלה: ב] לבר עבודתו כשרה: ג] חוץ לחומת העזרה: ד] ולהטיל מימיו: ה] חזי דק ליה: ו] כי קא מבעיא לן: ז] נבדל מן העבודה: ח] ידיו לבד הס"ד: ט] שהרי הוקבע: י] מכונסין וקפ"ל דעבודתו פסולה ר"א: יא] ויצא כשרה: יב] לשהות: יג] אדומה שורפה: יד] ורגלים הס"ד ומה"ד למה לי דמקדש בכלי חול ובכלי שרת למה לי דמקדש הס"ד: טו] קס"ד שנטמאו: טז] מדקדק בקידושו: יז] מתיבת דס"ד עד תיבת עבודה שייך לע"א ותיבת הג"ה נמחק: יח] וכן משמע: יט] לא

ראיה וכן משמע בפ"ב דמעילה גבי מנחות כו' עד לא קתני ויש דוחין ראיה זו שהרי גבי חטאות קתני ושולין בהן משהוקדשו (קדישו בכלי) [נמלקו] הוכשרו לפסול בטבול יום ולא קתני יוצא אע"ג דאפשר לפסול ביוצא ומיהו מ"מ יש להביא ראיה מדלא תניא במנחות ש"מ דלא פסלה בהו קדושת כלי ליפסל ביוצא דאי אמרת בשלמא במנחות דוקא איכא למימר אגב דלא תניא במנחות לא תניא בחטאת אע"ג דמיפסלא בה אלא אי מיפסלא ביוצא אמאי משייר הכא והכא אלא ודאי קדושת כלי לא מהני ליפסל ביוצא: כ] ובלינה ואילו יוצא: כא] אגב אחריני: כב] ומנחות אלא אי פסלא ביוצא במנחות אמאי משייר ליה הכא והכא' מהר"פ: כג] והא דדייק פרק שתי הלחם אמרת לישתן ועריכתן: כד] כלי · כדאמרינן בפ"ב דמעילה ושאין לו מתירין משיקדשו בכלי: כה] תימה הכא משמע הא הכנים הכלי שרת בפנים כו' אלמא לא פסלא יציאה בפנים וכ"ש בקידוש דהוא לעיל איבעיא לן לר' אלעזר בר' שמעון דאמר אין לינה מועלת בקידוש אם מועלת במי כיור: כו] וי"ל כו' וא"ת מ"מ דייקינן מיניה דוקא דקידש בחוץ אבל (הכנים) [הוציא] הכלי והמים מבחוץ

שיטה מקובצת

(מבחוץ) [לחוץ] וחזר והכניס וקידש מבפנים שפיר דמי אלמא לא פסיל יציאה במים וכ"ש קידושו דהוא לעיל מבעיא לן לר' אלעזר דאמר אין לינה פוסלת בקידוש אם מועלת במי כיור ור"ל דשאני יוצא לפי שקדושת כלי לא מהני ליפסל ביוצא כדמוכח בפ"ק דמנחות דאמרינן בללה חוץ לחומה כשרה ור' יוחנן פוסל כו' כמו שכתבו התוס' לעיל והא דקא בעי הכא אי יציאה פסלה בקידוש אי לא משום היסח הדעת והא אבל במים לא שייך טעם זה וקשה דהטעם של היסח הדעת לא איצטריך אלא לר"א אבל לרבי דאמר לינה פוסלת פסלה נמי יציאה בקידוש כמו לינה בלא טעמא דהיסח הדעת מדקאמר בבעיא דלעיל ואת"ל דלא פסלת משום דלא פירש אבל יציאה דפירש אסוחי מסח דעתיה אלא למ"ד לינה לא פסלא ואם כן תימה השתא אמאי פסול יוצא מטעם קדושת כלי הא (הוכרחנו) [הוכחנו] דקדושת כלי לא מהניא למפסיל ביוצא כדפרישנא וי"ל דודאי בקידוש ידים ורגלים מהני הקידוש ליפסל ביוצא משום דכיון דקידש ונעשית מצותו מהניא קדושה בכלי שרת ליפסל ביוצא מידי דהוי אמנחה לאחר קמיצה שפסולה ביוצא אבל מי כיור לא פסלא ביוצא כדמשמע מדיוקא כדפרשינן משום דעדיין לא נעשית מצותו שלא נעשה מהם עדיין קידוש ידים ועוד יש לפרש דודאי במי כיור מהני קידוש כלי ליפסל מיד ביוצא כמו במנחות שאינן נקמצות והא דמשמע הכא מדיוקא דאם הכנים בפנים וקידש כשר היינו משום דקדשינהו בחוץ לא מיפסלא ביוצא עד דקלטינהו מחיצות כדמוכח בסוכה· עכ"ה מהר"פ : כז] כדפרשנו לעיל : כח] קמיצה ולהכי סבע"ל : כט] דמשמע דוקא משום הטלת מים הא בחנם כו' וי"ל דנכל לאוקמי בשעת עבודה דודאי אי נפיק כו' אלא מטעם כיון דעסיק בעבודה לא מסח דעתיה וכי קא מבעיא לן בין עבודה לעבודה אבל אין לאוקמי באמצע העבודה דזה לא תמצא שיצא לשהות וזמן מרובה בתוך העבודה :

תיבת

הגהות הב"ח (א) רש"י ד"ה בשלמא וכו' הא מני רבי היא דקתני וכו' יפסל הס"ד : (ב) ד"ה דלא פריש לא נבדל נ"ב וקושיה דלעיל דף יט ע"ב מבואר בגריכתא דר"ש פליג אף בלאו מקריב רק בלא יצא ממקדש אינו פוסל בלינה ולא פריש דכאן היינו לא פריש ממקדש וק"ל ונ"ע : (ג) ד"ה אם לשהות טעון : (ד) ד"ה א"ד כו' מדקדק בקידוש וזהר :

גליון הש"ס גמרא ת"ש פרה · עיין פ"ד דפרה משנה ה ובהרע"ב והתוס' יו"ט :